

**НАШО ЗАСЛУЖНИ И
ЗНАМЕНИТИ ЛЮДЗЕ**

**NAŠI ZASLUŽNI I
ZNAMENITI LJUDI**

НАШО ЗАСЛУЖНИ И ЗНАМЕНИТИ ЛЮДЗЕ

Проф. др. медицинских наук Владимир Колбас

Пейдзешатих рокох, по другой шветовой войны, Петровци ше могли пешиц, пишиц и похвалїц зоз трома младима дипломованима дохторами: Юлианом Планчаком, Янком Павловичом и Владимиром Колбасом.

Правда, свойо фахове знанє у роботы и творчосци не могли применювац и запровадзовац у своім невеликим валалє, Петровцох, у хторих ше народзели, Петровцох, бо таких школованих людзох и фаховцох погледовали векши стредки (Загреб, на приклад) дзе вони препровадзели векшу часц свойого роботного вику и животу. Але, без огляду же жили и робели у других стредкох и там витворїювали вредни роботни резултати зоз хторима не раз непреченїво задлужели фахови и наукови просперитет того стредку и цалей Горватскей, заж лем, нїгда не забували свой родими валал Петровци, свой мали але вредни, роботни и пишни народ, своїх Русинох. То цалого живота ношели у своім шерцу, доходзели до валалу, активно участвовали лебо голєм, кельо им то роботни и животни обовязки допушовали, потримовали культурни, духовни и просвитни живот свойого народу. Тото окреме видно на прикладу дохтора Юлиана Планчака и покойного дохтора Владимира Колбаса чий животопис и часточку його творчей роботы з нагоди 80-рочнїци його народзєня обявюєме.

Проф. др. мед. сц. Владимир Колбас
(1920. - 1994.)

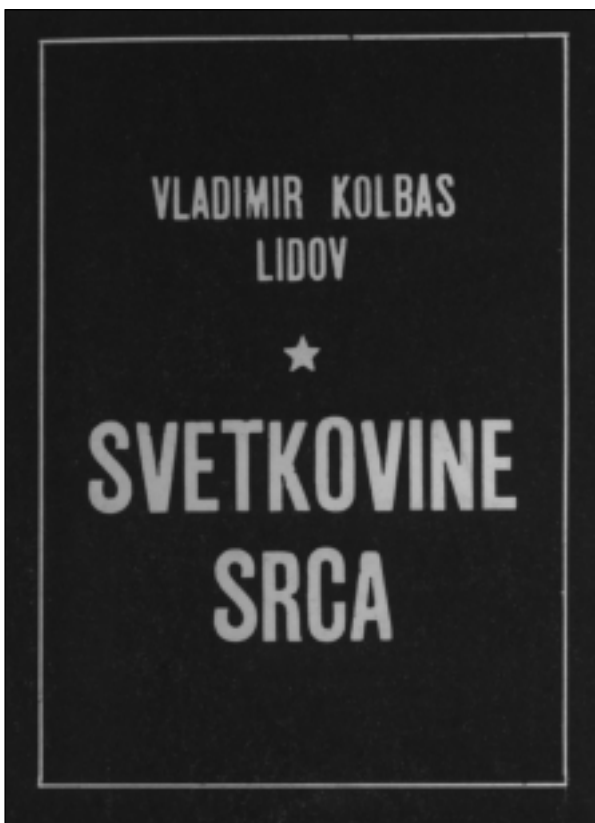

Проф. др. мед. сц. Владимир Колбас ше народзел 08.09.1920. року у Петровцох, општина Вуковар. По народносци є Русин. Гимназию закончел у Винковцох, а Медицински факултет 1947. року у Загребе. Уж як студент робел у загребским Гигиєнским заводзе. Обовязни дохторски стаж одбул у Загребе и Риски, а потим як дохтор общей медицины робел у Гацким, Ровиню, Беловару и Иваньскей. Специализирал педиатрию у Дзєцинским шпиталю у Загребе. По законченю специјалистичного испиту од 1956. року предлажує з роботу у Центру, познейше и Институту односно Заводзе за защиту мацерох и дзєцох. Цеком 1960. року нашивйовал курс зоз

Статистики у соціалней педіятрії у Centre International de l'Enfance у Паризу, потім курс зоз Соціалней педіятрії у Загребі. 1970. року одбранел дохторску дисертацию и з тим здобул наслов дохтора медицинских наукох. Хабилювал 1979. року, а 1982. избрани є за професора на Медицинским факултету у Загребі, а 1983. року за наукового совитніка.

Од 1978. року член є Горватскей медицинскей академії.

Од 1956. року почина и з роботу на подручу имунології дзечинских заразных хоротох, вакцинації, а окреме БЦГ вакцинації. 1964. року снує Алерголошки кабинет зоз стационаром и поликлинічну амбуланту у Институту за заштиту мацeroх и дзeцох у Загребі. Перше дзечинске од-

зелене такей файти у нашей Републики. Од теди интензивнейше роби на фахово-методологийним, науково-вигледовацким и едукацийним подручу у дзечинскей алергології и имунології. На подручу Горватскей организує коло триец алергологийни совитовалїща за дзеци у хторих робя кадри едуцирани у Алергологийним кабинету. Участвує у организоваю постдипломского студию зоз Алергології и клиничней имунології та од 1979. року водзи колегий Алергология и клинична имунология у педіятрії у рамикох постдипломского студию на Медицинским факултету у Загребі. Водзи

наставу з алергології и клиничней имунології та педіятрії перше по курсох, потім у магістерийох за заштиту мацeroх и дзeцох у рамикох Школи народного здравя, а познейше Медицинского факултету. Преподава педіятрию и у Школи за медицински шестри. Участвує и у континуираней настави Медицинского факултету и Заводу за заштиту мацeroх и дзeцох у Загреб. Ментор є у виробки велїх дохторатох, магістерийох и дипломских

роботах з подруча медицини. Од 1956. року ушорює наш перши педиятрийски часопис Архив за заштиту майке и дїетета . Од 1993. року, кед часопис меня мено до Педиатрия Цроатица його є почесни редактор. 1982. року видал учебнїк Алергїя дїечїе доби , написал даскельо поглавя у учебнїку Клиничка педийатрия (1987.року), обявел вешей од 150 науково, фахово статї и прегляди у наших и иножемних часописох. Участвовал на числених наукових и фахових сходах у нашей жеми и иножемстве як организатор або активни учашнїк. Водзел велї науково-вигледовацки проєкти з подруча педиятриї та алергологїї и клиничней имунологїї. Участвовал у снованю секциї за Алергологию и клиничну имунологию Збору докторох Горватскей у хторим бул председатель, секретар и член управного одбору. Участвовал у організації и активованю Здруженя алергологох и клиничних имунологох Югославїї, бул член еуропскей академїї за алергологию и клиничну имунологию. Бул член Горватского педиятрийского дружтва у хторим обошел функциї секретара и касира. Добил вешей значни припознания, медзи нїма диплома Союзу докторторских дружтвох Югославїї (1966. року), диплому Горватского докторского збору (1981. року), Докторского виснїку (1977. року) за доприношене писаней медицинскей думки, диплому Здруженя алергологох и клиничних имунологох Югославїї (1980. року), вешей дипломи Педиятрийскей секциї и Секциї за алергологию и клиничну имунологию Горватского докторского збору. Бул делегат у СИЗ-и У. Одликовани є з орденами за роботу зоз стриберним и златним венцом.

Од стредньошколских дньох бави ше зоз кнїжовну роботу. Обявює писнї и кратши прозни роботи у часопису Подмладок ядранскей стражи и Ядранска стража. У Подмладку ядранскей стражи наградзени є з першу награду зоз спадщини Иви Лахмана за найкрасше обявене дїло три роки за шором (1938., 1939., 1940.). Писнї и прозу обявйовал и у других кнїжовних часописох и дньовой штампи (Народни лист). 1953. року обявел кнїжку писньох Святочносци шерца. Його роботи були обявйовани у: Хрватска ревийа, Хрватски народ, Хрватски глас, Нова Хрватска, з часу на час меном Владимир Колбас Лидов, або лем Владимир Лидов (псевдоним Лидов вибрал же би наглашел же є Русин, бо презвиско Колбас - од малярского).